

SCARS / GEHAVEND¹

door Vivienne Franzmann
in vertaling van Jibbe Willems
voor De Utrechtse Spelen

3 acteurs

3 hoofdpersonages

Laila 16 jaar

Nick 16 jaar

Anna 36 jaar, de moeder van Nick

Alle andere rollen worden door de drie acteurs gespeeld.

Eerste scène

Sms, twitter, Facebook

Heb je dit gezien /

Stuur /

O! M! G! /

Plaats /

Dit is te grappig man /

Deel /

Dit moet je zien /

Nieuw bericht /

Niet te geloven /

Plaats /

Moet je zien man /

Stuur door /

Té smerig! /

Deel /

Maar kijk dan /

Nieuw bericht /

Kijk /

Deel /

Té grappig man /

Deel /

Kijk /

Stuur door /

Deel /

Kijk /

Verzend /

Kijk dan. Kijk dan.

Tweede scène

Laila: Je weet het wanneer het gaat stormen, toch? D'r is altijd dat moment dat je 't voelt. Dat het in de lucht hangt. Vlak voordat 't losbarst. Wanneer alles stil valt. Alles stopt. Op YouTube staan er filmpjes van, uit plaatsen waar ze van die moessons hebben. Even is er dat moment dat de hele wereld z'n adem inhoudt. En dan: BÈNG!, rent iedereen weg om te schuilen. Weet je wat ik bedoel? Dát dus. Dát moment. Het moment vlak voordat alles begint.

Derde scène

Nick: D'r bestaat 'n rups en die is zo'n beetje de koning van de vermomming. Als je het niet hebt gezien, geloof je het niet. Ik zeg het je; je kan het je niet voorstellen. Uiteindelijk wordt die rups een vlinder, de tijgerzwaluwstaart. Zo mooi dat je je bijna niet kan voorstellen wat voor 'n rups die ooit is geweest. Net als het lelijke jonge eendje. Die is ook lelijk als baby, of nou ja... geen baby want het is een rups. En die is lelijk en dan wordt 'ie een zwaan... of nou ja, geen zwaan, want het is een vlinder, maar je begrijpt wat ik bedoel, toch. Hij transformeert. Hij gaat van lelijk naar mooi. Als je de rups ziet, geloof je het nooit, ik zweer het je. Wanneer 'ie op z'n blaadje ziet valt 'ie je niet eens op, je loopt er zo voorbij. Want hij, en ik neem je niet in de zeik, hij lijkt precies helemaal op vogelstront. Vogelstront. Ik lieg niet. Google 't maar, dan zie je het zelf. Die rups beschermt zichzelf. Hij heeft zich aangepast, gaat op in de achtergrond, valt niet op totdat 'ie d'r klaar voor is. Klaar om gezien te worden. Tot die tijd zit 'ie op z'n blaadje te wachten. Te wachten.

Vierde scène

Laila en Reina in de klas.

Laila: Dus ik ben bijna klaar met de tekening van George Cloony voor Reina. Ik ben er die ochtend mee begonnen en tijdens wiskunde in het vijfde uur maak ik het af. Want mevrouw Hendriks is toch een stomme koe en ze stinkt uit d'r bek en ze kan geen les geven en ik vind wiskunde toch kak. Ik heb er gewoon geen zin in om raadseltjes op te lossen. Ik ben geen laboratoriumrat. Ik ben geen chimpansee die erachter probeert te komen hoe die termieten moet vangen. Met z'n stokje. Want dat is wiskunde toch. Raadseltjes. Alsof er nog niet genoeg raadsels op de wereld zijn. Mensen blazen elkaar de hele tijd op en vrouwen laten zich opensnijden om siliconen in hun tieten te proppen om er sexy uit te zien en het is allemaal al ontzettend verbijsterend genoeg.

De George Cloony voor Reina lijkt echt. Hij is goed, al zeg ik het zelf. Als je d'r van houdt, wat ik niet doe, want ik ben geen smeerlap en ik val niet op ouwe kerels, zoals Reina.

Die zegt dat ze 'dingen wil leren.'

Laila: Wat voor dingen?

Reina: Je weet wel...

Laila: Nee. Weet ik niet.

Reina: Ja, weet je wel.

Laila: Als je dingen wil leren moet je misschien je koptelefoontjes uit doen en naar de leraren luisteren.

Reina: Niet die shit. Ik bedoel echte dingen, over de wereld.

Pauze.

Laila: Bedoel je seksdingen?

Reina: Nee... nou, ja ook, maar niet alleen de seksdingen: dingen over de wereld, over het heelal, het leven...

Laila: Die kan niemand je leren. Dat zijn dingen die je leert door te leven. Door een leven te hebben. De enige manier om iets van het leven te leren is door het leven te leven.

Reina: Dat lijkt wel een liedje van Coldplay.

Laila: *(tegen het publiek)* Dus ik ben niet echt aan het opletten wanneer mevrouw Hendriks de nieuwe jongen aan de klas voorstelt. Ik hoor niet hoe hij heet. Ik weet niet van welke school hij komt. Of welk profiel hij heeft. Ik zie niet hoe hij naar de vloer staart, even snel naar de klas kijkt en dan snel weer

de andere kant op. Ik zie niet hoe hij op het hoekje van zijn bovenlip bijt of dat er een rimpel in zijn neus komt wanneer hij eindelijk lacht. Ik zie er niets van. (*pauze*) Maar ik voel het. Als vlak voor een storm. Ik voel het.

Vijfde scène

Nick: Ik wil het niet groot maken. Ik wil gewoon de les in glippen zonder dat iemand het ziet... Ik wil alleen... Maar de lerares, mevrouw Hendriks denk ik dat ze heet, laat me voor de hele klas staan en stelt me voor. Iedereen kijkt naar mij. Ze vraagt me om iets over mezelf te vertellen. Dat wil ik niet. Ik weet niet wat ik moet zeggen. Ik voel me... ik voel... alsof... Ik wil niet dat er mensen naar me kijken. Ik wil niet dat er mensen over me praten. Ik wil niet dat ze nieuwsgierig zijn. Ik wil alleen onzichtbaar zijn. Onzichtbaar. Vogelstront op een blaadje.

Zesde scène

Nick komt thuis uit school. Anna, zijn moeder, zit te wachten.

Anna: Hoe was het?

Nick: Ok.

Anna: Hoe waren de andere leerlingen?

Nick: Ok.

Anna: De docenten?

Nick: Ok.

Pauze.

Anna: Ok. (*pauze*) Wil je iets eten?

Nick: Heb onderweg al wat gehad.

Anna: Ik zei toch dat ik iets voor ons zou maken.

Nick: Ik dacht niet dat je dat zou doen.

Anna: Ik zei het toch, of niet?

Pauze.

Anna: Wat?

Pauze.

Anna: Wat?

Nick: Niks.

Anna: Goed, we gaan eten.

Nick: Ik heb geen honger.

Anna: Maar ik heb-

Nick: Ik heb geen honger.

Pauze.

Anna: Ga zitten.

Nick: Dat wil ik niet.

Anna: Ga zitten.

Pauze. Ze kijken elkaar aan.

Zevende scène

Sms, twitter, Facebook

Zag je de /

Heb je de /

Nieuwe jongen /

Verzend /

Hij zit in 4B /

Plaats /

Ik zag hem /

In de gang /

Deel /

Ja ik weet het /

Deel /

Heb je /

Ja /

Ja /

Van welke school komt 'ie /

Plaats /

Hoe heet 'ie /

Deel /

Nick /

Plaats /

Hij is echt /

Echt /

Echt /

Lekker /

Plaats.

Achtste scène

Anna: De verloskundige legt hem op mijn borst. Helemaal bloederig en jankerig. Net een biggetje. Zijn handjes helemaal verfrommeld, kleine vuistjes, klaar om te vechten. Een kleine vechtjas, dat denk ik. Mijn kleine vechtjas. En ik lach. Misschien is het de narcose of de lucht hier of het zijn de hormonen of wat dan ook, geen idee, maar ik begin te lachen. En dan kijkt hij naar mij. Zijn ogen zijn enorm. En mijn hart... Mijn hart... Ik stop met lachen want er is niks grappigs aan... Ik heb een jongetje. Een mensenjongetje. Ik. En ik denk: ik zou alles voor hem doen. Ik zou een miljoen kilometer voor hem lopen. Ik zou voor hem voor een trein gaan liggen. Ik vang een kogel voor hem op. Ik zou... als iemand ooit aan hem komt, hem pijn doet, hem kwetst... ik zou... ik zou...

Negende scène

Laila en Reina zijn bij Laila thuis. Reina en Laila lezen hardop berichten van hun telefoon.

Laila: *(tegen het publiek).* Dus, ik en Reina zijn bij mij. Ze blijft slapen want ze heeft ruzie met haar vader. Ze zat met een vijftientigjarige barman te chatten en hij heeft haar betrappt. Nu heeft ze huisarrest. Hij wilde haar telefoon afpakken. Reina zei dat 'ie op moest rotten en is naar mij gegaan. Het was hem nooit gelukt. Reina hakt nog liever haar hand af dan dat ze vijf minuten zonder telefoon moet.

Reina: Hier, Anna Visser² *(ze leest voor):* Hij is de knapste jongen van school.

Laila: *(leest)* Heter dan een Spaanse peper. Volgens Liza Huibers³.

Reina: Wie is dat?

Laila: Meisje een jaar onder ons. Blauw haar. Heeft gewonnen met hoogspringen.

Reina: Oh die. *(leest)* Geiler dan Ashton Kutcher⁴. Stefanie Sanders⁵.

Laila: *(leest)* Strak lijf. Paula Warren⁶.

Reina: *(leest)* Als hij mijn Edward is, ben ik zijn Bella⁷...

Laila: Niet zeggen. Alice Kuipers⁸.

Reina knikt.

Beiden: Domme koe.

Laila: *(leest)* Zijn ogen zijn fantastisch. Alsof 'ie recht in je ziel kijkt. Katie Willems⁹.

Reina: Mag ik een teiltje. Moet je deze horen *(leest):* Eerst pijp ik hem en dan neuk ik hem helemaal gek. Jo Jo van Egt¹⁰.

Laila: Echt niet. dat zegt ze niet.

Pauze. Reina lacht.

Laila: Leugenaar.

Reina: Wedden dat ze het zou doen.

Laila: Isa Zwart¹¹ zegt *(leest):* Mijn hele leven nog nooit zo'n mooie jongen geizen. *(pauze)* Is dat de zus van Pieter¹²?

Reina: Ja.

Laila: Die zit niet eens bij ons op school.

Reina: (*leest*) Het is een lelijke klootzak.

Laila: Wat?

Reina: Tom Klein¹³.

Pauze.

Beiden: Jaloers.

Pauze.

Laila: Moet raar zijn om echt mooi te zijn.

Reina: Geweldig juist. Iedereen wil je. Stel je voor. Dat je iedereen kan krijgen die je wil.

Laila: Alleen maar omdat 'ie er leuk uitziet betekent niet-

Reina: Mazzelpik.

Laila: Betekent niet dat 'ie het makkelijk heeft.

Reina: 'tuurlijk wel.

Laila: Ze raken snel genoeg op hem uitgekeken, dat weet je.

Reina: Denk het niet.

Laila: Het is zo.

Reina: Hij is het gaafste wat er op school gebeurt sinds eeuwen, waarschijnlijk sinds-

Laila: Weet je nog de eerste keer dat je Abby¹⁴ zag?

Reina: Ja.

Laila: Wat viel je toen aan haar op?

Reina: Die rolstoel natuurlijk.

Laila: En als je nu naar haar kijkt, wat zie je dan?

Reina: Niets. Gewoon Abby.

Laila: Dat gaat er met hem gebeuren.

Reina: Dat 'ie in een rolstoel komt?

Laila: Nee.

Reina: Ik snap het niet.

Laila: Het zal niemand meer opvallen hoe hij eruit ziet.

Reina: Wat?

Laila: De meisjes houden erover op, geen berichten meer, geen twitter, geen Facebook. En de jongens zijn dan niet meer jaloers en dan gaan ze samen voetballen of basketballen of weet ik veel.

Reina: Denk je dat?

Laila: Ja.

Reina: Heb je chips? Ik ga dood van de honger.

Laila: (*richt zich tot het publiek*) Want dat is wat er altijd gebeurt. Iets dat vreemd is, of het nu fantastisch of verschrikkelijk of geweldig of goor is, als je eraan gewend bent, omdat het de hele tijd in de buurt is, wordt het normaal. Dan valt niemand het meer op.

Tiende scène

Anna: Ik heb altijd een kind gewild. Ik probeerde al zwanger te worden vanaf mijn vijftiende. Kon me niet schelen wie de vader was. Wilde gewoon een baby. Wilde iets waarvan ik kon zeggen dat het van mij was. Alle meisjes in het tehuis hadden dat ook. Behalve Paulien Amerman. Die zei dat ze baby's eng vond. Ze wilde liever een pitbull¹⁵. Ik was negentien toen ik eindelijk zwanger werd van Nick. Die had er geen zin in, wilde niets met ons te maken hebben. Kwam me eerlijk gezegd wel uit. Hoefde hem niet in de buurt te hebben. Ik was er klaar voor, snap je, klaar om een mamma te zijn, om verantwoordelijkheid te nemen, om volwassen te zijn, om te stoppen met drinken, te stoppen met feesten, om van hem te houden, voor hem te zorgen, alles voor hem te doen. Ik was er klaar voor.

Elfde scène

Nick zit aan zijn tafel, leest. Laila staart hem vanaf de andere kant van de ruimte aan.

Laila: Ik zit in de mediatheek om iets over Picasso op te zoeken, al weet ik dat ze dat hier niet hebben, omdat dit de slechtste mediatheek ooit is, en dan zie ik hem. Hij zit in zijn eentje een boek te lezen. Hij heeft eigenlijk gym. Hij zou nu moeten hijgen en zweten op het sportveld, en schreeuwen en schelden. Maar dat doet 'ie niet. Hij zit hier. Een boek te lezen. Hij is zo rustig. En netjes. Hoe die zo keurig helemaal rechtop zit met zijn voeten zo (*doet het na*). En ik wil nét naar hem toegaan en vragen: 'Wat lees je? Waarom ben je niet bij gym? Waarom zit je zo? Waarom ben je zo netjes? Waarom ben je zo rustig? Wie ben jij? Wie ben jij? Wie ben jij?'...

Jo Jo van Egt gaat naar hem toe en begint te flirten. Laila staart ze allebei aan.

...wanneer Jo Jo van Egt op hem af komt gedarteld. Met haar zwierige loopje. Helemaal (*ze gebaart naar Jo Jo die met haar haar zwaait*) en (*Jo Jo giechelt*). Ze is mooi. Maar een slet. Ze gaat met heel veel jongens. Maar ik vind dat ze dat zelf moet weten. Maakt niet uit. Als dat is wat ze wil. En ze zegt iets tegen hem. En hij glimlacht naar haar. Hij kan er niets aan doen. Dat is biologisch zo ingesteld. Ze is ontworpen om zijn aandacht te krijgen en hij is ontworpen om het te geven. En opeens, ik kan er niets aan doen...

Laila gaat naar ze toe en onderbreekt ze.

Laila: Alles goed?

Jo Jo: Oh, hoi...

Laila: (*tegen Nick*) Hoe is het?

Nick knikt.

Jo Jo: Kennen jullie elkaar?

Laila: Ja, we kennen elkaar sinds de lagere school.

Jo Jo: Oh.

Laila: (*tegen Nick*) Hoe is het met mevrouw Mauw Mauw?

Nick: Wat?

Laila: Je kat, mongool.

Pauze.

Laila: Hoe is 't met 'r, schijnt ze nog steeds de hele woonkamer onder?

Nick: Ik heb geen idee waar je het over-

Laila: Leeft ze nog?

Pauze.

Nick: Ja, ja, ze leeft nog ja.

Laila: God, die zal wel compleet afgetakeld zijn nu. Hoe oud is ze?

Pauze.

Nick: Twintig.

Laila: Twintig. Je moet 'r opgeven voor het Guinness Book of Records.

Jo Jo: Ik heb een kat.

Laila: Ook zo'n levende dode?

Jo Jo: Nee, ze is-

Nick: (*tegen Laila*) Hoe is 't met die stinkende ouwe hond van je?

Laila: Momo?

Nick: Ja. Momo. Momo de Maltezer¹⁶.

Laila: Dood.

Nick: Jammer.

Laila: Mijn moeder is eroverheen gereden.

Jo Jo: Oh nee, dat is-

Laila: Had d'r bril niet op. Hij zat op de afrit. Ze dacht dat de werklui een hoopje grind achter hadden gelaten.

Nick lacht, Laila lacht mee.

Jo Jo: Dat is niet grappig-

Nick: Werkt je ma nog in de tamponfabriek?

Laila: Ja. Zit jouw ma nog vast?

Nick: Ja.

Laila: Hoe lang moet ze nog?

Nick: Twintig jaar.

Laila: Waarom zit ze vast?

Nick: M'n pa vermoord.

Jo Jo: Wat?

Laila: Z'n pa vermoord. Heeft hem verstikt met een kussen.

Jo Jo: Ik moet weg. Ik had allang terug bij Aardrijkskunde moeten zijn. Ik kwam alleen dit terugbrengen. Ik...

Laila: Dag Jo Jo.

Jo Jo: Ja.

Nick: Leuk je te ontmoeten Jo Jo.

Jo Jo glimlacht aarzelend terwijl ze weg gaat.

Laila: *(steekt haar hand uit)* Hoi, ik ben Laila.

Nick: *(schudt haar hand)* Ik ben Nick.

Laila: Ja. *(pauze)* Weet ik.

Twaalfde scène

Anna:

Toen ik zes was werd ik in een pleeggezin gestopt.

Ik ging naar school en ik had haast. Ik wilde het huis uit zijn voordat pa en ma wakker werden. Ze waren de vorige nacht nogal uit hun plaat gegaan. Ze waren begonnen met een paar biertjes en wat lijntjes coke. En het eindigde met vechten, waarbij mijn vader een mes tegen de keel van mijn moeder drukte. Een gemiddelde doordeweekse avond dus. Voor hen in ieder geval.

Wanneer ze wakker worden ben ik nog in mijn kamer. Ik weet dat ik zo'n twee minuten heb om me aan te kleden en weg te zijn voordat alles opnieuw begint. Ik trek mijn jurk aan, hol de trap af, grijp mijn tas en ren de hele weg naar school. Een wandeling van dertig minuten die ik in de helft kan rennen. Ik ben een goede renner. Altijd nummer één bij de sportdag. Ik heb medailles en alles. Ik race over de speelplaats en de klas in. Ik ben de eerste en mijn lerares, mevrouw Berg, draait zich om, zegt 'goedemorgen Anna' en ze lacht naar me. Ik hou van mevrouw Berg. Ze is zo aardig en lief en... Opeens rent ze op me af, haar armen gespreid, net vleugels. Ze pikt me op en rent de gang door, draagt me de docentenkamer in. Alle leraren zetten hun kopjes koffie neer en dan is er allerlei geschreeuw en rondrennen en dan belt iemand een ambulance. En de directeur belt de politie. Omdat het buiten sneeuwt. En ik tril en ik zweet en het sneeuwt en mijn tenen worden zwart en ik ben zes en ik ben naar school gerend en ik heb geen schoenen aan.

Dertiende scène

Op school. Op de grond. Een afgezonderde ruimte. Buiten. Nick en Laila, op hun gemak bij elkaar. Ze lunchen.

Laila: Waarom ga je nooit naar gym.

Nick: Vind er niks aan.

Laila: Ik vind er ook niks aan, maar ik moet er nog wel heen.

Pauze.

Laila: Waarom hoef jij niet-

Nick: Heb een briefje.

Laila: Waarvoor?

Nick: Van de dokter.

Laila: Wat staat erop?

Nick: Jij bent wel nieuwsgierig, weet je dat.

Laila: Weet ik. Nou, wat is er mis met je.

Nick: Het zijn mijn testikels.

Laila: Wat?

Nick: Ik heb enorme testikels.

Laila: *(lacht)* Wat?

Nick: Het is niet om te lachten hoor, enorme ballen hebben.

Laila: Het zal wel.

Nick: Ik kan bijvoorbeeld niet rennen.

Laila: Lieg niet.

Nick: Het is onmogelijk. Ze klappen tegen elkaar als een stel kokosnoten.

Laila: Ja, vast.

Nick : Het is een vloek. Ik zeg het je, als je kloten als meloenen hebt. Mijn broek moet speciaal worden gemaakt in de Oekraïne.

Laila: Je bent een eikel.

Nick: Op mijn vorige school noemden ze me-

Laila: Wat is er op je vorige school gebeurd?

Nick: Wat?

Laila: Wat is er gebeurd?

Nick: Jezus, heb je wel eens gedacht aan een carrière bij de politie?

Laila: Ja, maar daar ben ik te slim voor. Wat is er gebeurd?

Nick: Niks.

Laila: Moet wel.

Nick: Weet je, als iemand 'niks' zegt, betekent dat meestal dat ze het er niet over willen hebben.

Pauze. Ze kijkt naar hem.

Nick: Ik ben er vanaf getrapt.

Laila: Je liegt...

Nick: Niet. Ik moest weg.

Laila: Waarom?

Nick: I heb iemand geslagen.

Laila: Wat? Wie?

Nick: Een leraar.

Laila: Dat heb je niet.

Nick: Ja.

Laila: Niet.

Nick: Yep.

Laila: Jij?

Nick: Ik.

Laila: Echt? Jij?

Veertiende scène

Nick: Op de basisschool had ik een lerares, mevrouw Jacobs¹⁷. Die was mijn lievelings. De andere kinderen waren bang voor d'r, noemden haar de enge heks als ze niet in de buurt was. Toen ze een keer begon te schreeuwen tegen Peter Bakker¹⁸, hij had de dop niet terug op de tube lijm gedraaid, scheet 'ie in zijn broek. Hij scheet echt letterlijk in zijn broek. Scheet die broek helemaal vol. En het stonk! We moesten de rest van de middag het lokaal uit, tot de geur was verdwenen. Maar ik vond haar altijd aardig. Mevrouw Jacobs. Ik vond haar regels prettig. Hoe alles zo duidelijk was bij haar. Er was nooit enige twijfel over hoe je je had te gedragen. Hoe je hoorde te zijn.

Mevrouw J.: Je moet je gewoon gedragen.

Nick: Zegt ze.

Mevrouw J.: Soms is het moeilijk, maar je moet proberen je te gedragen.

Op een ochtend vraagt ze de klas 'wat wil je later worden als je groot bent?' Tanja Janssen¹⁹ zegt verpleegster. Pieter van Leeuwen²⁰ wil brandweer man worden. Jack Horen zegt dat hij rapper wil worden. Wanneer ik aan de beurt ben zeg ik niks.

Mevrouw J.: Het is niet erg als je het nog niet weet, dat is niet erg, we gaan gewoon door naar de volgende-

Nick: Ik weet het wel.

Mevrouw J.: Ok.

Pauze.

Mevrouw J.: Wat wil je worden als je groot bent, Nick?

Nick: Ik wil een merel worden.

Pauze.

Nick: Zodat ik weg kan vliegen.

Vijftiende scène

Na school. Laila en Nick.

Laila: Mijn moeder wil je ontmoeten.

Nick: Waarom?

Laila: Omdat ik 'r over je verteld heb.

Nick: Wat heb je gezegd?

Laila: Ik heb gezegd dat je van schaken houdt.

Nick: Ik hou niet van schaken.

Laila: Ik heb gezegd dat je vrouwenonderbroekjes draagt.

Nick: Ik draag geen vrouwenonderbroekjes.

Laila: Ik heb gezegd dat je verslaafd bent aan internetporno, hash en dat je kloten zo groot als voetballen zijn.

Nick: Zo mag ik het horen.

Laila: Wil je komen eten? Volgende week?

Nick: Ja, prima.

Laila: Stik niet in je enthousiasme, ja.

Nick: Sorry, ja, nee, het lijkt me leuk. Het lijkt me echt leuk.

Pauze. Ze kijkt naar hem.

Nick: Wat?

Laila: Niks.

Zestiende scène

Sms / Twitter / Facebook

Heb je ze gezien /
Verzend /
Ja /
Altijd samen /
Stuur door /
Ik weet het /
Plaats /
Praten met niemand anders /
Stuur /
Wat is er gebeurd /
Deel /
Kenden ze elkaar al /
Stuur /
Ongelofelijk /
Deel /
Waarom zij /
Plaats /
Kennen elkaar van de kleuterschool denk ik /
Deel /
Gewoon vienden /
Stuur /
Zal wel /
Deel /
Moet wel /
Plaats /
Ja /
Gewoon vrienden /
Kan niets anders zijn /
Stuur /
Ja, echt niet /
Deel /
Hij is zo lekker /
Ja /
En zij is zo lelijk /
Plaats.

Zeventiende scène

Laila en haar moeder, thuis.

Laila: Mijn moeder vindt hem aardig, ze vindt hem...

Moeder: Teder.

Laila: Teder?

Moeder: Ja. Hij is heel... heel...

Laila: Heel wat?

Moeder: Goed. Ik zie dat hij een goed mens is.

Laila lacht.

Moeder: Ik wil dat je weet dat je met me kan praten.

Laila: Waarover?

Moeder: Over alles.

Laila: Zoals wat?

Moeder: Relaties.

Laila: Eh, nee dank je.

Moeder: Of seks. Weet je-

Laila: Oh jeezus, we hebben geen seks ofzo hoor.

Moeder: Oké, maar als je wel-

Laila: Maar niet dus. Zo is het niet.

Moeder: Ik dacht-

Laila: Nee.

Moeder: Maar je-

Laila: We zijn gewoon vrienden.

Moeder: Maar-

Laila: We zijn vrienden.

Achttiende scène

Laila en Nick bij haar thuis.

Laila: Ik laat hem het filmpje zien op YouTube van dat aapje dat gekieteld wordt. Ken je die? Die is zo ongelofelijk lief. En hij laat me een filmpje zien van weggelopen honden die gered worden. Ik moet ervan huilen, echt huilen met snot uit mijn neus en alles, zo van met een rood en opgezwollen en lelijk gezicht. Ik zou me dood moeten schamen maar om de een of andere reden schaam ik me niet. Ik schaam me gewoon niet.

Nick: Alles ok?

Laila: Ja.

Nick: *(wijst op de computer)* Mooi, want heb je deze al gezien?

Laila: Nee, ik denk niet dat ik dat moet doen-

Nick: Deze is echt zielig.

Laila: Ok, ok, laat maar zien.

Nick: Zeker weten?

Laila: Ja.

Nick: Ik wil je niet psychologisch beschadigen.

Laila: Dat is te laat. Laat maar zien.

We zitten op de bank met een dekentje over onze knieën als een stel ouwe wijven. Ik maak boterhammen met kaas en jam voor hem, die echt smerig zijn, maar hij vindt het lekker. Ik snij de korstjes af, alsof ik een moeder ben.

Nick: Niet mijn moeder.

Laila: Zegt 'ie.

Pauze.

Laila: Hoe is ze eigenlijk, je moeder?

Nick: 't Is een kutwif.

Negentiende scène

Anna: Hij moet door die typische tienerfase. Cliché, maar waar. Ik krijg er nauwelijks een fatsoenlijk woord uit. Komt thuis, grist iets uit de koelkast, gaat naar zijn kamer en blijft daar. Altijd achter zijn computer. God weet wat hij doet. Waarschijnlijk... ik weet het niet. Beter om het niet te weten. Ik probeer het onder controle te houden. Ik zeg hem dat hij maar een uur per avond online mag. En dan kijkt hij alleen maar naar me. Met zo'n blik. Dan voel ik me... ik weet het niet... Het is gewoon zo... ik weet het niet... Nou ja, hij luistert niet naar mijn computer-regels en wat kan ik eraan doen? Ik kan hem niet dwingen. God jezus, het is zowat al een man. Ik kan hem nergens toe dwingen. Hij is veel groter dan ik. (*pauze*). Ik weet de eerste keer nog dat hij zo naar me keek. Hij was ongeveer acht. En hij gedroeg zich echt verschrikkelijk en ik vertelde hem dat hij geen tv meer mocht kijken. Ik had verwacht dat hij een driftbui zou krijgen, weet je, schreeuwen en krijsen, dat hij zich op de vloer zou laten vallen, zoals kinderen dat doen. Maar hij zei niets. Hij keek alleen maar naar me. Zijn gezicht helemaal... hard. Ik viel stokstijf stil. Voelde alsof ik in mijn maag was gestompt. Ik probeerde het te negeren. Ik probeer het te negeren. Maar het is er.

Twintigste scène

Laila en Nick bij haar thuis.

Laila: Ken je dat moment.

Nick: Dat je beseft.

Laila: Dat er iets veranderd is.

Nick: Verschoven.

Laila: Bewogen.

Nick: Vergleden.

Laila: Onomkeerbaar.

Nick: Het hangt in de lucht.

Laila: In je lichaam.

Nick: In je bloed.

Laila: In je hart.

Pauze.

Laila: En we kijken naar elkaar.

Nick: En we kijken naar elkaar.

Bieden: En we weten het.

Pauze.

Laila: Ik doe het gewoon. Zo spontaan ben ik. Mamma is niet thuis. Die blijft nog wel even weg.

Ze knoopt haar blouse los en trekt 'm uit. Ze laat 'm op de grond glijden. Hij blijft haar de hele tijd strak aankijken.

Stilte.

Laila: Zeg iets.

Nick: Ik...

Laila: Ja?

Nick: Ik... Ik...

Laila: Ik heb een beetje een buikje. Ik zou wel dunner kunnen zijn, maar je weet dat ik van eten hou.

Pauze.

Laila: Wat vind je? Van mijn buikje?

Nick: Ik... Ik.

Laila: Jij... jij...

Nick: Je bent... je bent...

Pauze. Ze kijkt naar beneden.

Laila: Mijn tieten zijn ok. Denk ik. Ik bedoel ze zijn niet heel groot. Maar ik vind ze ok. Wat vind jij?

Nick: Ik... ik...

Laila: Ja?

Pauze.

Nick: Ze zijn...

Laila: Ja?

Nick: Ok.

Laila: Ok? Alleen maar-

Nick: Mooi. Ze zijn mooi.

Stilte.

Laila: Nou. Daar zitten we dan.

Nick: Ja.

Laila: Alleen thuis.

Nick: Ja.

Laila: En ik zonder bloesje aan.

Pauze.

Laila: Trek jij ook-

Nick: Wat?

Laila: Je overhemd²¹ uit.

Nick: We hebben nog niet eens gezoend. We hebben nog niet eens-

Laila: Dat kunnen we nu doen.

Nick: Maar je hebt je blouse al uit.

Laila: Die kan ik weer aantrekken, als je dat fijner vindt.

Pauze.

Laila: Vind je dat?

Nick: Wat?

Laila: Fijner?

Nick: Weet ik niet.

Laila: Je weet het niet.

Nick: Het is raar. Jij trekt gewoon zo je kleren uit. Dat is...

Laila: Heb jij het al eens gedaan?

Nick: Mijn kleren uittrekken?

Laila: Nee. Hét. Heb jij het al eens gedaan?

Nick: Zijn we dat nu aan het doen dan?

Laila: Niet?

Nick: Wel?

Laila: Sorry, ik dacht dat we-

Nick: Nee, nee, we zijn, we-

Laila: Oh ok. Dat dacht ik. Dat is wat-

Nick: Ja.

Laila: Ik heb geen vergelijkingsmateriaal ofzo. Als je daar bang voor bent. Als dat het probleem is.

Nick: Waarom trok je nou zomaar je blouse uit?

Laila: Daar had ik zin in. Je gaf me het gevoel dat dat ok was.

Nick: Deed ik dat?

Laila: Je gaf me het gevoel alsof...

Pauze.

Laila: Moet ik 'm weer aantrekken?

Nick: Nee... ja... een beetje...

Laila: (*raapt haar blouse op*) Oh. Ik dacht dat ik het voelde. Ik dacht jij ook. Ik dacht-

Plotseling kust hij haar. Pauze.

Laila: Doe je hemd uit.

Hij kijkt haar aan. Pauze.

Nick: (*tegen het publiek*) De schietmot legt haar eitjes in een vijver of een rivier en op het moment dat het juffertje uit het eitje komt, je weet wel, de larve, een soort made, zodra die uit het eitje komt begint het alles te verzamelen wat 'ie in zijn handen... nou ja, niet zijn handen... zijn voeten... misschien ook niet zijn voeten... ik weet niet hoe... maar op de een of andere manier krijgt 'ie allemaal spul te pakken en hij lijmt alles wat 'ie maar kan vinden aan zijn lijfje vast. Bijvoorbeeld, als 'ie in de buurt van een stapel takjes is, grijpt 'ie die en lijmt 'ie die met zijn eigen spuug aan zich vast. Of als 'ie geboren wordt in een stapel schelpen, dan plakt 'ie zichzelf vol met schelpen. Dat kan ook zand zijn of blaadjes of wat dan ook dus. Hij wil gewoon bedekt zijn. Hij kan het zich niet veroorloven niet bedekt te zijn. Want er zijn overal roofdieren. Het is een soort pantser en tegelijkertijd camouflage. Waar die ook gaat heeft 'ie het aan, want zonder is 'ie kwetsbaar voor aanvallen. En als 'ie gaat poppen, je weet wel, dat 'ie van een made een vlieg wordt, kruipt 'ie uit z'n pantser, z'n stokjes, steentjes, schelpjes, wat dan ook, laat het allemaal gewoon achter en vliegt weg. Hij heeft zijn bescherming niet meer nodig. Hij is niet meer bang. Hij voelt zich moedig. Hij is klaar.

Pauze.

Laila: We hoeven het niet te doen. We kunnen zoenen als je dat wil doen. Als dat alles is wat je wil-

Nick: Ik wil alles doen. Dat wil ik. Met jou. Dat wil ik.

Laila gebaart naar hem dat 'ie zijn overhemd uit moet doen. Dat doet hij niet. Stilte.

Laila: Ben je homo?

Nick: Nee.

Laila: Er is niks mis met homo's hoor.

Nick: Weet ik.

Laila: Ik vind het niet erg als je homo bent. Ik moet het alleen weten.

Nick: Ja, maar ik ben geen-

Laila: Lijkt me leuk om een homo als vriend te hebben. Dat zou modern zijn. Dan zou ik me heel erg 'nu' voelen.

Nick: Ik ben geen homo.

Laila: Wat dan?

Nick: Ik ben alleen...

Laila: Wat?

Pauze.

Nick: Verlegen.

Laila: Oh.

Pauze.

Nick: Is het ok als ik mijn kleren aan hou?

Laila: Weet je, laat maar. Wil je iets drinken?

Nick: Nee. Wacht. Alsjeblieft. Ik... ik...

Laila: Waarop? Op je gestotter? Terwijl je je kleren aan houdt?

Nick: Ik moet je wat vertellen.

Laila: Wat?

Pauze.

Laila: Wat?

Pauze.

Laila: Je trilt helemaal.

Pauze.

Laila: Je handen trillen.

Pauze.

Nick begint zijn overhemd los te knopen. Ze kijkt naar hem. Stukje bij beetje is zijn borst te zien, een wirwar van littekens. Zijn bovenlijf is bedekt met het warrige patroon van oude littekens en brandwonden. Ze kijkt naar hem.

Laila: Zijn huid... zijn huid is...

Bedekt. (*pauze*) Helemaal verdikt en verwrongen. Het vlees is verknoopt en verminkt. Een spinnenweb van ingedrukte en uitgerekte huid, op sommige plekken zo strakgetrokken dat ik het blauw van zijn aders eronder kan zien. Er ligt een dikke ribbel op zijn sleutelbeen, glad en glimmend als een gepolijste steen. Kriskras wervelt het verwrongen vlees schreeuwend en glinsterend over zijn borst. Het bedekt hem. Als eeuwenoude schors, de littekens wikkelen zich om hem heen alsof ze er altijd zijn geweest. Littekens zo diep, zo vol van schaamte dat hij me nauwelijks aan durft te kijken.

Hij staat met zijn hoofd gebogen.

Laila: Wat is er met je gebeurd?

Pauze. Ze wil zijn borst aanraken. Hij deinst terug. Een pauze. Ze strekt zich uit en volgt een litteken met haar vingers. Hij laat het toe.

Laila: Het is een kunstwerk. Het is prachtig.

Ze tilt zijn hoofd op en kijkt hem aan.

Laila: Jij bent prachtig.

Eenentwintigste scène

Anna: Ik loop de keuken in om koekjes te pakken. Mijn vriendin Marie komt langs. Ze is nogal stipt, Marie. Ze komt om één uur. Ze is de vorige nacht bij haar vriend weggegaan. Die heeft haar geslagen of haar moeder beledigd of is vreemd gegaan of zo. Ik kan het me nu niet herinneren. Ik heb haar al in geen jaren gesproken. Ik heb speciaal voor haar koekjes gekocht. Ik heb normaal geen koekjes in huis. Ik zit in een 'suiker-is-gif'-fase. Ik wil niet dat Nick suiker eet. Ik wil dat hij gezond is. Hij is twee en kan net lopen, als een waggelende oude man. Hij is perfect. Ik wil dat hij perfect blijft. Maar Marie is gek op suiker en ik wil haar opvrolijken, dus heb ik koekjes gekocht. Die kan ze dan meenemen als ze weg gaat. Nick zit op de grond, kijkt de Teletubbies. Ken je dat nog? Ik weet niet of dat nog op TV is. Hij is gek op dat gezicht van die baby in de zon. Krijgt 'ie de slappe lach van. En ik krijg de slappe lach van zijn slappe lach. Ik zet de thee op een dienblad op de tafel in de woonkamer. En dan zie ik dat ik de koekjes ben vergeten dus loop ik éven de keuken in om... Ik ben echt niet langer weg dan... een paar seconden... drie misschien... niet meer dan vier, echt niet... En dan hoor ik iets breken, ik ren terug de kamer in en Nicolaas ligt op de grond bij de tafel. Het dienblad ligt op de grond en de theepot ligt ernaast, die is leeg. Hij begint te gillen omdat het kokend hete water door zijn huid brandt. Marie komt binnen. Ze neemt alles over. Ze belt een ambulance. Ze troost hem. Houdt hem vast. Fluistert tegen hem. En ik sta daar maar. Ik sta daar maar en denk: 'ik heb hem kapot gemaakt. Ik heb mijn kleine jongen kapot gemaakt.' Ik weet niet hoe ik ooit heb kunnen denken dat ik een goede moeder zou zijn. Ik ben precies zoals mijn ouders. Precies hetzelfde. Slechte stamboom. Verrotte genen. Een nutteloze bastaard. Ik heb hem kapot gemaakt. Ik heb mijn kleine jongen kapot gemaakt.

Tweëntwintigste scène

Sms / Twitter / Facebook

Ze zijn samen /
Plaats /
Ik heb ze gezien /
Deel /
Hand in hand /
Stuur door /
Echt niet /
Hoe de fuk /
Plaats /
Kijk dan naar ze /
Stuur /
Het is duidelijk /
Plaats /
Ik geloof er niks in /
Deel /
Maar zij is zo lelijk /
Stuur /
Hoe kan iemand /
Zij is zo raar /
Plaats /
En ze is ook echt zó saai /
Ja ik weet het /
Heb je die dijen van d'r gezien? /
Plaats /
Ja, ze is goor /
Stuur /
En ze heeft ook een kutkapsel /
Plaats /
Ik weet het /
Stuur /
Ze is lelijk en saai en dik met een kutkapsel /
Deel.

Drieëntwintigste scène

Laila en Nick op school. Ze eten chips.

Laila: En wat zei hij toen?

Nick: Het was een invaller. Hij wist het niet.

Laila: Maar-

Nick: Iedereen stond hem af te zeiken. Hij zei dat ik hem een briefje moest laten zien. Maar ik had er geen, want ik hoefde er nooit een. Dat hadden we afgesproken. Dat hadden we afgesproken met school.

Laila: Waarom liep je niet gewoon weg?

Nick: Ik dacht dat 'ie me met rust zou laten. Ik dacht dat 'ie er genoeg van zou krijgen. Dat 'ie iets anders zou gaan doen.

Laila: Maar dat deed hij niet?

Nick: Nee, hij bleef het maar herhalen. Hij bleef maar zeggen:

Invalkracht: Enkel geschreven toestemming geeft je ontheffing.

En toen zei een jongen, 'Waarom praat je zo?'

Invalkracht: Hoe?

'Als een rukker', zegt 'ie. Iedereen moet lachen. Maar hij negeert ze en blijft tegen mij praten.

Nick: Ik heb geen briefje. Het is goed. Het is afgesproken. Het is allemaal afgesproken. Ik hoef niet naar gym.

Invalkracht: Hoezo?

Nick: Ik heb zwakke pezen.

En een jongen, Charlie Amerman, zegt, 'Het is echt waar, hij gaat nooit'. Maar de leraar doet alsof hij het niet hoort. Alsof hij speciaal mij wil pakken, snap je. Iedereen is aan het kloten en staat hem af te zeiken en ik ben respectvol en probeer het hem uit te leggen. Dan begint 'ie te zeggen:

Invalkracht: Kleed je om. Ik waarschuw je. Kleed je om.

Nick: Maar-

Invalkracht: Kleed je om.

Nick: Nee.

Invalkracht: Doe het.

Nick: Nee, je mag niet-

En dan gooit iemand een klokhuis en die raakt hem zo tegen de zijkant van zijn hoofd. En iedereen begint te lachen alsof het het grappigste is wat ze ooit hebben gezien. Hij voelt zich vernederd. Het is verschrikkelijk. Ik denk, 'hij is waarschijnlijk getrouwd, heeft kinderen en hier staat 'ie dan, wordt 'ie vernederd door een stel klootzakjes.' Ik kijk naar hem en het lijkt alsof 'ie gaat janken, het lijkt alsof 'ie begint te...

Nick: Meneer, gaat het wel?

Invalkracht: Kleed je om.

De leraar zet een stap naar voren, staat vlak voor het gezicht van Nick.

Invalkracht: *(houdt Nick vast en schreeuw hem in het gezicht)*. Ben je doof of gewoon stom? Kleed je nu om!

En hij trekt aan de kraag van mijn overhemd. En het bovenste knoopje springt open. En ik denk dat hij de kleren van m'n lijf gaat scheuren... Dat hij mijn hemd van me af gaat scheuren... En dat iedereen het zal zien... Hij gaat... en iedereen zal het zien en dan zal iedereen het weten... Dus ik stomp hem in zijn gezicht. Overal bloed. Ik heb zijn neus gebroken.

Vierentwintigste scène

Laila: Als hij slaapt kijk ik naar hem. Echt cliché, dat. Net als in de film. Ik kan nog steeds niet geloven dat 'ie van mij is. Reina zegt dat ze jaloers zou zijn als 'ie tien jaar ouder was, maar dat hij nu nog te onvolwassen voor haar is. Mijn moeder is vaak weg, overwerk. Ze zegt dat hij langs kan komen wanneer hij maar wil. Ze zegt dat ze liever heeft dat we 'het' in bed 'doen' dan ergens in een donker steegje. Dat heeft ze een paar keer gezegd. Ik vind het niet echt leuk als ze dat zegt. Het is de manier waarop ze 'het doen' zegt. Ze benadrukt het zo; *het* doen. Ik schaam me dood. Maar ik weet dat ze alleen lief wil zijn. Dat ze wil dat ik veilig en gelukkig ben, dus ik laat het maar zo.

Hij krijgt me aan het lachen. En ik krijg hem aan het lachen. Dat is geweldig, of niet dan? Dat je iemand aan het lachen krijgt. Ik laat hem vaker lachen dan dat hij mij laat lachen, maar dat is niet erg want hij is weer knapper dan ik.

Maar de hele tijd is er zo'n... een gezoem van afwijzing op de achtergrond. Een continu woedend gegons. En 't klinkt harder en harder. Ik weet wat ze zeggen. Ik weet wat ze denken. Ik weet precies wat ze denken. Ik zit op Facebook en op Twitter. Ik lees wat ze over me schrijven. Ik denk dat ze dat willen. Misschien is dat de bedoeling. Ze willen dat ik weet hoe geïrriteerd ze zijn. Ze willen dat ik weet hoe lelijk ik ben, hoe saai ik ben, hoe dik ik ben, wat een freak ik ben.

Laila achter haar computer, ze fronst. Nick komt binnen, hij eet chips.

Nick: Wat is er met je gezicht?

Laila: Wat?

Nick: Waarom is je gezicht helemaal (*verfrommelt zijn gezicht en fronst*)?

Laila: Dat is het niet.

Nick: Wel.

Laila: En wat dan nog?

Nick: Wat?

Laila: Het is mijn gezicht en ik mag ermee doen wat ik wil.

Nick: Als de klok twaalf slaat blijft 'ie zo staan.

Laila: En dan?

Nick: Dan wat?

Laila: Wat als 'ie zo blijft.

Nick: Dat gebeurt niet.

Laila: Nee maar wat als?

Nick: Het was een grap, ik maakte-

Laila: Als ik wil kijken alsof ik op een wesp kauw dan mag dat. Daar heb jij niks mee te maken.

Nick: Ok, ik wou alleen-

Laila: Wat? Wat wou je?

Nick: Het was een grapje.

Laila: Het gaat je niks aan wat ik met mijn gezicht doe.

Nick: Nou, ik moet er wel naar kijken.

Laila: Vind je me lelijk dan?

Nick: Wat?

Laila: Want als je me lelijk vindt kan je net zo goed-

Nick: Ik vind je niet-

Laila: Oprotten nu.

Pauze.

Laila: Ga dan.

Nick: Laila...

Laila: Idiot.

Pauze.

Laila: Rot op en laat me met rust.

Vijfentwintigste scène

Anna: Hij ligt twee maanden in het ziekenhuis. Ze smeren hem in met allerlei zalfjes en wikkelen zijn kleine lijfje in het verband. Hij ziet eruit als een mummie. Hij kan niet bewegen. Als hij thuis komt moet ik zijn huid elke avond inwrijven met crème. Hij huilt nooit. Hij kijkt me alleen maar aan met zijn grote ogen. En ik weet wat hij denkt. (*pauze*). Zijn eerste huidtransplantatie krijgt hij op zijn derde verjaardag. De dokter zegt dat hij een stoere jongen is. De verpleegster knuffelt en kust hem en vertelt hem verhaaltjes. En ik kijk toe alsof het allemaal met iemand anders gebeurt... Ik weet niet hoe ik hem kan helpen... Ik weet het niet... Ik kan dit niet goed maken... Wanneer ik er in probeer te stappen, in wat er echt is gebeurd, wanneer ik lief probeer te zijn, hem probeer te troosten, te kalmeren, van hem te houden, wanneer ik het probeer, kijkt hij naar me. En ik denk (*pauze*) hij weet het. Hij weet hoeveel moeite het me kost. Hij weet dat ik het niet kan. Ik ben er niet toe in staat. Ik wil alleen maar... ik wil alleen maar... ik wil alleen maar een ticket boeken om zo ver mogelijk hiervandaan te raken als ik maar kan, weg van dit alles. Ik wil zover mogelijk bij hem vandaan zijn en hij weet het.

Zesentwintigste scène

Laila aan de telefoon met Nick.

Laila: Ik ben een klootzak.

Nick: Dat ben je niet.

Laila: Wel. Ik ben een stomme klootzak.

Nick: Dat ben je niet.

Laila: Het spijt me.

Nick: Mij ook.

Laila: Wat spijt jou?

Nick: Dat je al die rotzooi over je heen krijgt.

Pauze.

Nick: Ze weten niet waar ze het over hebben.

Pauze.

Nick: Het zijn idioten.

Pauze.

Nick: Kijk er niet meer naar.

Laila: Maar-

Nick: Beloof het me-

Laila: Maar-

Nick: Wat maakt het uit wat ze zeggen.

Laila: Ik weet het, ik weet het.

Nick: Het is niet belangrijk.

Laila: Het is overal, elke keer als ik inlog, dan-

Nick: *(pakt de telefoon af)* Kijk niet meer.

Laila: Maar ze zeggen allemaal-

Nick: Ze zijn jaloers.

Laila: Hoezo, omdat jij zo knap bent?

Nick: Laila..

Laila: Omdat jij zo ontzettend-

Nick: Laila..

Laila: Sorry. Het spijt me. Ik ben gewoon-

Nick: Ze zijn jaloers omdat wij elkaar hebben.

Laila: Ze vinden me-

Nick: Ik weet wat ze vinden.

Laila: Ze vinden me niet goed genoeg, dat jij iemand kan krijgen-

Nick: Het kan me niet schelen wat ze zeggen.

Pauze.

Nick: Ik wil niet dat jij je rot voelt over ons.

Laila: Ik weet dat ik geen Angelina Jolie ben, maar-

Nick: Je bent mooi. Je bent-

Laila: Ze laten me echt klote voelen.

Nick: Ik weet het, maar-

Laila: Ik wil ze op hun gezicht rammen.

Nick: Het zijn idioten.

Pauze.

Laila: Door hun wil ik me op mijn eigen gezicht rammen.

Pauze.

Laila: Ik heb mezelf nooit lelijk gevonden, tot-

Nick: Laten we er niet meer aan meedoen.

Laila: Wat?

Nick: Geen Facebook meer, geen Twitter meer, geen-

Laila: Wat?

Nick: We houden ermee op.

Laila: Maar-

Nick: We weigeren.

Laila: Maar-

Nick: We trekken terug. Schakelen uit. Stoppen.

Pauze.

Nick: Wat hebben we te verliezen?

Stilte.

Dus dat doen we. Die avond. We loggen uit. We kappen ermee. We schakelen uit. We scheiden ons af. We halen ons offline. We zetten onze computers uit. We weigeren.

Nick: Het maakt allemaal niks uit.

Laila: Zegt 'ie.

Nick: Niks maakt uit, behalve wij.

En wanneer hij slaapt en hij heeft zich in een balletje gerold met zijn bovenlijf bloot, zijn littekens wervelen over zijn borstkas, (*ze pakt haar telefoon*) maak ik een foto van hem. Ik kan er niks aan doen. Hij ziet er prachtig uit. En elke dag kijk ik naar die foto en hoor ik hem zeggen 'niets maakt uit, behalve wij.'

Zevenentwintigste scène

Thuis. Anna wacht. Ze heeft gedronken. Nick komt binnen.

Anna: Waar was je?

Nick: Bieb.

Anna: En wat deed jij daar?

Nick: Huiswerk.

Anna: Wat voor huiswerk?

Nick: Waarom wil je dat weten?

Anna: Omdat ik wil weten waar je was.

Nick: Waarom?

Anna: Omdat je liegt.

Pauze.

Anna: Hoor je me?

Pauze.

Anna: Waar was je?

Pauze.

Anna: Waar was je?

Nick: Weg.

Anna: Ik heb op je gewacht. Zoals ik altijd op je wacht.

Pauze.

Anna: Is ze leuk?

Nick: Wat?

Anna: Je vriendin.

Nick: Ik heb geen-

Anna: Vast wel.

Nick: Het gaat je geen reet-

Anna: Je bent er nooit.

Nick: Nee, omdat ik-

Anna: Dus ik dacht het zal wel een meisje zijn. Je bent ergens met een of andere stomme trut die-

Nick: Noem haar niet zo.

Pauze.

Anna: Galant hoor, om haar meteen te verdedigen. Je bent een echte gentleman, of niet? Mij hier uren lang alleen laten, niks te doen dan naar de muur te staren tot jij weer verschijnt, wanneer je er maar zin in hebt.

Pauze.

Anna: Ze moet wel heel bijzonder zijn. Je moet haar welk heel leuk vinden. Je moet-

Nick: Ik hou van haar.

Pauze.

Nick: En zij houdt van mij.

Pauze. Anna lacht.

Nick: Echt waar.

Pauze. Anna lacht.

Nick: Dat zei ze.

Anna lacht.

Nick: Ze heeft het gezien.

Pauze.

Nick: Ze vindt het prachtig.

Pauze.

Nick: Dat zei ze. Dat vindt ze.

Anna: Ze liegt.

Achtentwintigste scène

Laila: Ik krijg de griep. En het is griep. Niet zomaar een verkoudheid. Dus vertel me niet dat ik alleen maar verkouden ben. De helft van de tijd denk ik dat ik dood ga. Ik heb van die bizarre dromen waarin ik achterna wordt gezeten door een draak met het hoofd van Robert Pattinson²². Ik lig zes dagen in bed. Zes dagen. Zwetend met een barstende kop en kotsend. Ik stuur Nick berichtjes maar hij moet een werkstuk af hebben en ik wil niet dat hij ziek wordt dus ik zeg dat hij weg moet blijven. Reina stuurt me een berichtje dat ze een man heeft ontmoet. En als ik man zeg, bedoel ik ook man. Hij is dertig.

Dat klinkt niet goed, zeg ik.

Reina: Ik heb hem online ontmoet.

Laila: Dat klinkt helemaal niet goed.

Reina: Ja, maar hij is lekker en hij heeft een eigen appartement.

Laila: Daar ga je toch niet heen hè? Dat zou echt stom zijn, dat zou echt-

Reina: Te laat, ik ben al geweest. En het was te gek. Zoek hem maar op op Facebook.

Negenentwintigste scène

Anna: Kijk niet zo naar mij, zeg ik tegen hem.
Ik weet dat je vind dat het mijn schuld is,
maar dat is het niet.
Jij hebt het gedaan.
Het was jouw schuld.
Ik was alleen maar een paar tellen de kamer uit.
Kijk niet zo naar mij.
Jij was het.
Je weet dat jij het was.
Ik heb het dienblad niet van tafel getrokken.
Dat was jij.
Altijd maar naar me kijken.
Alsof het mijn schuld is.
Met die blik.
Mij de schuld geven.
Met dat gezicht.
Je hebt het recht niet.
Met die kop.

Je hebt het recht niet zo naar me te kijken... me zo aan te spreken... me hier
zo alleen te laten... alleen... de hele tijd.
Ze houdt niet van je.
Hoe kan ze?
Hoe kan ze?
Kijk niet zo naar mij.

Dertigste scène

Laila: Wat het is, als je ziek bent, is dat de tijd zo langzaam voorbij gaat. Voor de duizendste keer kijk ik Hairspray²³. Ik lees 'To Kill A Mocking Bird'²⁴ voor Engels. Ik teken een paar lelijke dolfinnen. Ik heb dagdromen waarin ik een puppy redt die Biffa heet. Ik heb een nachtmerrie waarin Biffa me aanvalt en me mijn strot doorbijt. Ik probeer mijn wenkbrauwen te epilieren maar geef het na de eerste wenkbrauw op omdat het pijn doet en ik moe ben. Ik mis Nick. En ik mis Reina. Ik begin zelfs school te missen. Ik mis alle grappen en alle roddels. Ik mis mevrouw Hendriks zelfs met haar saaie wiskundegeblaat en d'r hondenadem. Ik zit vast in mijn stinkende kleine slaapkamer onder mijn stinkende van griep vergeven dekbed. Misschien is de hele wereld wel vergaan in één grote vuurbal en is iedereen behalve ik nu dood. Voor hetzelfde geld heeft er een natuurramp over de aarde geraasd en zijn mijn moeder en ik de enige overlevenden, een tsunami of een aardbeving of een vulkaanuitbarsting ofzo. Misschien hebben enorme apen het land overgenomen. Misschien zijn er aliens²⁵ geland en hebben ze alle mannen bezwangerd met hun alienbaby's. Je weet het gewoon niet omdat het allemaal zo...

Moeder: Laila, wil je wat soep?

Laila: Nee, dank je.

Moeder: Een boterham?

Laila: Nee, dank je.

Moeder: Een warme kruik?

Laila: Nee, dank je.

Moeder: Iets te drinken?

Laila: Nee, dank je.

Moeder: Wil je in bad?

Laila: Nee, dank je.

Dus ik lig hier na te denken over het einde van de wereld. En in mijn ooghoek zie ik mijn laptop. Die ligt daar maar. Bemoeit zich nergens mee. (*pauze*) Ik denk, 'ik kijk gewoon die opdracht voor geschiedenis nog eens door. Dat 'ie perfect wordt.'

Ze staat op en klapt de laptop open. Ze zet hem aan. Ze kijkt ernaar. Ze kijkt naar het publiek. Pauze.

En voor ik het weet zit ik er weer middenin. Ik prop mezelf vol met Facebookberichten en ik rag door twitter als een bezetene. 'Maakt het uit',

denk ik, 'ik ben ziek. Ik heb het verdiend.' En weet je? Ik vind het heerlijk! Het voelt geweldig. Ik wist niet hoe erg ik het allemaal gemist had. De wereld draait en lacht en roddelt en ik hoor daarbij en het voelt geweldig. Het voelt fantastisch. Ik maak deel uit van de wereld. Ik maak officieel deel uit van deze wereld. En ik klik op Reina's pagina, vol sexy foto's en minirokjes. En ik klik op de foto's van Jo Jo van Egts feestje. Van gisteren. Foto's zoals altijd – je kan de onderbroek van Abby zien, Paul is aan het beatboxen, tamelijk slecht waarschijnlijk, een foto van Jo Jo's kat in de magnetron, overal flessen drank, asbakken, en dan en dan en dan...

Eenendertigste scène

Anna: Hij gaat naar zijn slaapkamer. Ik volg hem. Hij slaat de deur voor mijn neus dicht en draait hem op slot. Ik sla d'r op. Ik schreeuw dat 'ie d'r uit moet komen. Hij zet zijn muziek aan. Ik schop en stomp op de deur. Mijn knokkels beginnen te bloeden. Ik weet niet wat ik zal doen als het me lukt binnen te komen, maar ik ben... ik ben woest... Ik ben aan het huilen en schreeuwen en de benedenburen beginnen tegen het plafond te beuken. Ze komen allang niet meer naar boven om met me te praten want wanneer ik zo ben, ben ik gewoon zo... ik ben gewoon zo... Hij doet de deur open. Hij heeft zijn mooiste blauwe overhemd aangetrokken en hij heeft zijn haar gedaan.

Anna: Waar denk jij dat je heengaat?

Tweëndertigste scène

Nick: D'r was eens een olifant in een dierentuin ergens, en die moest steeds in een optocht voor de kinderen rond paraderen. En op een dag weigerde hij de kant op te gaan die de hoofdzichter wilde. Ze hadden dezelfde route al honderden keren gelopen en die dag had de olifant er genoeg van. Hij wilde niet meer meelopen. Hij weigerde. Na een tijdje lukte het de opzichters hem terug in zijn stal of cel of wat dan ook te krijgen. Ze deden de deur dicht zodat niemand iets kon zien en ze begonnen hem te slaan. Dat deden ze vaker, blijkbaar, bij de olifanten. Die moet je domineren om ze onder controle te houden. En ze doen het met stokken. En die hoofdzichter van die dierentuin is echt wreed en die vind het geil om die olifant verrot te slaan. Dat doet 'ie al jaren. En een olifant kan gemiddeld zeventig jaar worden. Dat is nogal lang om die klappen te... nou ja, het is nogal lang. En wanneer de opzichter langs de olifant loopt, begint de olifant tegen hem aan te leunen, heel rustig en stil, pint 'ie hem vast tegen de muur. Al dat gewicht, al die jaren van pijn, al die wrok. Hij leunt tegen die opzichter aan en verbrijzelt zijn botten. Vermoordt de klootzak.

Drieëndertigste scène

Nick komt zijn kamer uit. Anna gaat voor hem staan, verspert hem de weg.

Anna: Ik zei; waar denk je dat je heengaat?

Pauze.

Anna: Geef antwoord.

Pauze.

Anna: Waar?

Nick: Weg.

Anna: Waarheen?

Nick: Naar een feestje.

Anna: Wiens feestje? Wie heeft je uitgenodigd voor een-

Nick: Gaat je verdomme niks aan.

Anna: Hoe durf je. Hoe durf je zo tegen me te praten?

Nick: Waarom niet?

Anna: Omdat ik je moeder ben.

Nick: Pech voor mij, of niet?

Anna: Waag het niet, waag het verdomme niet-

Nick probeert voorbij haar te komen.

Anna: En hij probeert langs me te komen, maar ik trek hem terug. En opeens-

Nick grijpt haar nek en drukt haar tegen de muur. Hij houdt zijn gezicht een paar centimeter van het hare. Pauze.

Nick: Ik haat je godverdomme.

Vierendertigste scène

Nick: Ik kom bij het feestje. Het is stampvol. Iedereen van school is er. Maar ik ken eigenlijk niemand. Gek is dat, ik zit al maanden op die school en het zijn allemaal alleen gezichten voor me. Ik haal wat te drinken. En ik sta daar maar als een halve mongool te staan wanneer...

(Jo Jo tikt hem op zijn schouder)

Jo Jo: Alles goed Nick?

Hij draait zich om.

Nick: Oh, hoi Jo Jo.

Jo Jo: Ik had je hier niet verwacht.

Nick: Wat?

Jo Jo: Ik zei; ik had je hier niet verwacht.

Nick: Oh ok, nou ja, nee, 't zal wel niet.

Jo Jo: Je gaat niet vaak uit, of wel.

Nick: Wat?

Jo Jo: Je gaat niet vaak uit, of wel?

Nick: Nee, niet echt.

Pauze.

Jo Jo: Waar is je vriendin?

Nick: Die is ziek.

Jo Jo: Wat?

Nick: Die is ziek. Heeft griep.

Jo Jo: Ah ok. Moet je niet voor d'r zorgen?

Nick: Nee, wilde ze niet.

Jo Jo: Wilde ze niet?

Nick: Nee. Dat zeg ik, wilde ze niet.

Pauze.

Jo Jo: Gaat het wel? Je ziet er een beetje-

Nick: Wat? Ik kan je niet verstaan.

Jo Jo: Ik zei gaat het wel?

Nick: Ja, prima, geweldig.

Jo Jo: Weet je het zeker?

Nick: Wil je dansen?

Jo Jo: Wat?

Nick: Ik zei; wil je dansen?

Vijfendertigste scène

Laila: Jo Jo draagt een iemiemienie topje met kersen erop. Ze ziet er leuk uit. Ze heeft een spijkerbroek aan en Uggs, dus het is allemaal in balans. Een lichtend voorbeeld van hoe je tegelijk sletterig en schattig kan zijn. Sexy, maar maagdelijk. Hij heeft zijn mooiste blauwe overhemd aan, die ene waarbij zijn ogen groen lijken. Helemaal dicht geknoopt tot aan zijn hals, zoals gewoonlijk. En hij heeft zijn haar gedaan. Hij heeft een flesje bier in zijn hand. Een of andere lul maakt konijnehoortjes achter zijn hoofd. Ik kan niet zien welke broek hij aan heeft. Ik denk z'n Evisu²⁶. Die vindt 'ie geweldig. Ik vroeg hem een keer of 'ie 'm ooit ging wassen en toen zei hij dat 'ie er drie van heeft, alledrie precies hetzelfde. Ik zei je lijkt wel autistisch of neurotisch of heb je een persoonlijkheidsstoornis ofzo. Maar ik kan niet zien of 'ie 'm aanheeft. Zijn benen staan niet op de foto. Alleen zijn bovenlijf en zijn gezicht, die ik heel goed kan zien. Te goed, want hij staat te zoenen. Hij zoent met Jo Jo. Mijn Nick is aan het zoenen met Jo Jo.

Zesendertigste scène

Nick: Toen ik ongeveer acht was, zag ik hoe een vogeltje aangereden werd. Hij vloog zo tegen de voorruit. Ik zag hoe hij helemaal gedesoriënteerd op de grond fladderde, terwijl hij de lucht in probeerde te komen. Ik raapte hem op en hield hem in het kommetje van mijn handen. Hij trilde en er zat bloed op zijn snavel. Ik nam hem mee naar huis, bouwde een nestje in een kartonnen doos. Gaf hem melk en kruimels brood. Wekenlang voerde ik hem en zorgde ik voor hem. Ik vond het geweldig. Ik vond het geweldig om iets te hebben waar ik van kon houden. En toen hij er klaar voor was, toen hij ouder was en sterk, nam ik hem mee naar buiten. Ik deed de doos open en haalde hem eruit. Ik aaide 'm over zijn kopje, zei tot ziens en liet hem gaan. Binnen een paar tellen was 'ie in de lucht. Hij vloog boven me, om me heen en weg. Alsof 'ie precies daar hoorde te zijn. Niet opgesloten in een doos onder mijn bed. Hij hoorde in de lucht te zijn. Ik keek naar hem, hoe hij steeds verder, steeds hoger vloog. En ik vroeg me af hoe het zou voelen, zo vrij te zijn.

Zevenendertigste scène

Sms / Twitter / Facebook

Heb je het gezien /

Plaats /

Op het feest /

Deel /

Ik weet het /

Stuur /

Het was vet /

Zo gelachen /

Deel /

Hij was toch samen met /

Plaats /

Wist wel dat het niet lang zou duren /

Stuur /

Met die lelijke trut /

Hij was helemaal ladder /

Deel /

Zo zat /

Stuur

Lekker aan het flirten /

Plaats /

Zoenen /

Deel /

Té grappig /

Goed feest man /

Plaats /

Goed feest.

Achtendertigste scène

Laila en Nick op school.

Laila: Wat betekent dat?

Nick: Je weet wel...

Laila: Nee, dat weet ik niet.

Nick: Het is allemaal te... het is gewoon te...

Laila: Te wat?

Nick: Te veel.

Laila: Je hebt met een ander meisje gezoend omdat wij te veel zijn.

Nick: Ja.

Laila: Dat is je excuus?

Nick: Het is geen excuus.

Laila: Dat is het wel.

Nick: Het is de reden.

Laila: Het is een kutreden.

Nick: Het is te heftig.

Laila: Wat?

Nick: Dit... Wij...

Laila: Je hebt met Jo Jo gezoend omdat wij te heftig zijn?

Pauze.

Laila: Daarom?

Nick: Ja.

Laila: Echt? Want dat is echt-

Nick: Je bent gewoon...

Laila: Wat?

Pauze.

Laila: Wat ben ik?

Nick: Het is te ingewikkeld.

Laila: Wat dan?

Nick: Ik wilde alleen...

Laila: Wat?

Nick: Lol hebben.

Laila: En wij hebben geen lol?

Nick: Ik moet gaan.

Laila: Wat?

Nick: Ik heb geschiedenis.

Laila: Vergeet geschiedenis, dit is...

Nick: Ik moet weg.

Laila: Waarom heb je het gedaan?

Nick: Ik moet weg, ik-

Laila: We zijn nog niet uitgepraat. We zijn nog niet-

Nick: Ik kan niet nu. Ik moet gaan.

Hij loopt weg.

Laila: Ik wil achter hem aanrennen en hem terugslepen. Ik wil hem bij zijn nek grijpen en mijn nagels in hem klauwen. Ik wil hem in zijn gezicht slaan. Ik wil aan zijn haar trekken, het eruit rukken. Hem op de grond trappen. Zijn hoofd stuk stampen. Zijn armen breken. Zijn benen breken. Ik wil schreeuwen:

Niets maakt uit, behalve wij, dat zei je.

Niets maakt uit, behalve wij.

Maar dat doe ik niet.

In plaats daarvan pak ik mijn telefoon. Ik ga naar de foto's. Ik weet wat ik zoek. Ik weet precies wat ik zoek. (*Ze vindt het. Pauze.*). Ik zet het op Facebook en deel het met de hele school.

Fuck you, Nick. Klootzak.

Ze kijkt op en daar staat hij. Ze stopt snel haar telefoon weg.

Nick: Laila...

Pauze.

Nick: Het spijt me.

Pauze.

Nick: Ik heb er een zootje van gemaakt. Het ging echt heel kut thuis. Ik wilde jou niet storen, dus ik ging naar het feestje en... Ik... Het spijt me echt.

Pauze.

Nick: Mag ik vanavond langs komen?

Pauze.

Nick: Dan kunnen we praten. Dan kunnen we...

Laila: En de woorden komen uit zijn mond, maar ik kan ze niet horen. Alsof ik naar een stomme film kijk. Hij slaat zijn arm om mijn schouder en ik kijk ernaar. Ik voel me ziek... ik voel me... En in de verte klinkt een gebrom en het klinkt harder en harder en harder... Een gezoem, een koor, een storm.

Negenendertigste scène

Sms / Twitter / Facebook

Heb je dit gezien /

Stuur /

O! M! G! /

Plaats /

Dit is te grappig man /

Deel /

Dit moet je zien /

Nieuw bericht /

Niet te geloven /

Plaats /

Moet je zien man /

Stuur door /

Té smerig! /

Deel /

Maar kijk dan /

Nieuw bericht /

Kijk /

Deel /

Té grappig man /

Deel /

Kijk /

Stuur door /

Deel /

Kijk /

Verzend /

Moet je z'n /

Moet je z'n /

Moet je z'n /

Litteken zien.

Deel.

Laila: En dan gaat zijn telefoon.

'Niet doen,' zeg ik. 'Alsjeblieft'

Maar ik zeg het op zo'n manier... hij kan het niet niet doen.

Nick pakt zijn telefoon en kijkt. Geschokt kijkt hij Laila aan.

Veertigste scène

Anna: Hij komt pas de volgende dag thuis. Hij komt uit school, slaat zijn slaapkamerdeur dicht en blijft de hele avond daar.

Anna klopt op de deur. Geen antwoord. Ze klopt weer.

Anna: Nick?

Ze klopt.

Anna: Nick?

Ze probeert de deur open te doen, maar die zit op slot.

Anna: Nick, doe die deur open.

Pauze.

Anna: Alsjeblieft.

Geen antwoord.

Anna: Ik heb wat te eten voor je gemaakt.

Geen antwoord.

Anna: Waarom kom je niet naar buiten om wat te eten?

Geen antwoord.

En zo gaat het. Iedere avond hetzelfde. Hij wil niet met me praten. Hij wil niet eens naar me kijken. En ik wacht met mijn uitleg. Ik wacht op mijn kans om het hem te vertellen. Hem te beloven dat de dingen zullen veranderen. Dat ik zal veranderen. Ik wacht met hem te vertellen dat ik weet dat het mijn schuld is. Dat ik niet de moeder ben geweest die ik wilde zijn. Dat ben ik niet... Ik kan niet zeggen waarom... Hoe het zo gekomen is... Ik wacht met hem te zeggen dat hij mijn jongen is en dat ik van hem hou. Ik wacht en ik wacht.

Eenenveertigste scène

Laila: Ik ga twee weken lang niet terug naar school. Ik kan het niet. Ik wil weggaan. Mijn moeder houdt me tegen. Ik vertel haar wat ik heb gedaan.

Moeder: Hoe kón je?

Laila: Zegt ze.

Moeder: Die arme jongen.

Pauze.

Moeder: Hoe kon je hem dat aandoen?

Pauze.

Moeder: Laila

Pauze.

Laila: Ik weet het niet.

Pauze.

Moeder: Je moet zeggen dat het je spijt.

Laila: Ik weet het.

Moeder: Bel hem op.

Laila: Heb ik geprobeerd.

Moeder: Probeer het nog een keer.

Laila: Hij wil niet met me praten.

Moeder: Ga bij hem langs.

Laila: Hij wil me niet zien.

Moeder: Ik ga met je mee.

Laila: Ik kan het niet mam.

Moeder: Je moet.

Laila: Ik kan het niet.

Moeder: Die arme arme jongen.

En ik huil en ze troost me en vergeeft me en maakt zich zorgen om me.

Ze vraagt Reina langs te komen om me over te halen weer naar school te gaan. En wanneer ik eindelijk terugga is een van de ergste dagen van mijn leven. Niemand zegt iets tegen me. Er valt niets meer te zeggen. Het is allemaal geplaatst, gedeeld, gestuurd en doorgestuurd. Alles dat er te zeggen viel over Nick en mij en zijn litteken en wat ik gedaan heb is besproken, geanalyseerd en afgesloten. Ik ben opgebruikt. Ik heb niks over. Ik ben onzichtbaar.

Ik zie Nick in de gang en hij kijkt de andere kant op. Bij Natuurkunde zet mevrouw Kok²⁷ ons samen om een experiment te doen en hij steekt zijn hand op en zegt:

Nick: Liever niet mevrouw, als u het niet erg vindt.

Liever niet. Dat zegt hij. En hij kijkt naar me. Zijn gezicht helemaal... helemaal hard en vol van... Mevrouw Kok wordt rood en zet hem snel samen met de jongen achter hem en ze zet mij bij Reina in. Reina zegt:

Reina: Zó kinderachtig.

Ze probeert me op te vrolijken.

Reina: Gewoon een stom kinderachtig joch.

Maar dat is 'ie niet. Dat is 'ie helemaal niet. En de volgende dag is hij niet op school. De dag daarna ook niet, en de dag daarna, en de dag daarna.

Tweeënveertigste scène

Laila en Anna staan bij de deur van Nicks huis.

Anna: Hij is er niet.

Laila: Wanneer komt hij terug?

Anna: Ik weet het niet.

Pauze.

Laila: Ik wil met hem praten.

Pauze.

Laila: Ik moet met hem praten.

Anna: Ik zeg net dat hij er niet is.

Laila: Hij was niet op school.

Anna: Ik weet het.

Laila: Hij is de hele week niet op school geweest.

Anna: Ik weet het.

Laila: Ik dacht dat 'ie misschien ziek was of-

Anna: Hij is er niet.

Pauze.

Laila: Kan je zeggen dat ik langs ben gekomen, alsjeblieft?

Pauze.

Anna: Hoe heet je?

Pauze.

Laila: Laila.

Pauze.

Anna: Ben jij z'n vriendin?

Stilte.

Laila: Nee.

Pauze.

Anna: Hij is al drie dagen niet thuis geweest.

Laila: Wat?

Anna: Ik heb hem al drie dagen niet gezien.

Laila: Waar is 'ie?

Anna: Ik weet het niet.

Laila: Hoe kan je dat niet weten?

Anna: Hij heeft zijn spullen meegenomen.

Laila: Wat?

Anna: Hij is weg.

Laila: Waar is 'ie heen gegaan?

Anna: Naar zijn vriendin, denk ik.

Laila: Ik ben zijn vriendin.

Anna: Maar je zei net-

Laila: Weet ik, maar ik ben het.

Anna: Waarom weet je dan niet waar hij is?

Laila: Waarom weet jij niet waar hij is?

Pauze.

Anna: Ik zal zeggen dat je langs bent geweest. Als hij terugkomt. Ik zal het hem zeggen.

Drieënveertigste scène.

Laila: Ik bel hem en ik stuur hem berichten. Ik laat bericht na bericht achter. Ik smeeek hem me te bellen. Hij belt niet. En hij komt niet terug naar school. En hij komt nooit meer naar huis naar zijn moeder. (*pauze*) Hij verdwijnt. Hij verdwijnt gewoon.

De politie komt langs op school om met ons te praten. Ze ondervragen me en ik vertel ze dat het allemaal mijn schuld is. Ze zeggen dat ik mezelf niet de schuld moet geven en dat ik het ze meteen moet laten weten als hij contact met me opneemt. Dat doet hij niet. Ze zoeken hem, maar ze kunnen hem nergens vinden. En na een tijdje houden ze op met zoeken. Mijn moeder zegt:

Moeder: Als iemand niet gevonden wil worden dan wordt hij niet gevonden.

Jo Jo maakt een Facebookpagina aan, noemt 't: 'Waar is Nicolaas Lievens.'

Ik heb hem gezien.

Plaats.

Hij woont in de nachtopvang.

Plaats.

Hij zit bij mijn broertje op school.

Plaats.

Hij bedelt in het centrum.

Plaats.

Hij zit in een hut in de bossen.

Plaats.

Hij werkt in een hotel in Parijs.

Plaats.

Hij is filmster in Zuid Korea.

Plaats.

Hij zit vast voor het vermoorden van katjes.

Plaats.

Hij is getrouwd met Nicole Kidman.

Plaats.

Hij zit in een inrichting.

Plaats.

Hij doet mee met X-factor.

Plaats.

Hij hangt aan een boom. Ha. Ha. Ha.

Plaats.

Het spijt me, Nick.

Plaats.

Het spijt me zo.

Plaats.

Kom alsjeblieft terug.

Plaats.

Alsjeblieft.

Maar dat doet hij niet.

Vierenveertigste scène

Anna: En ik wacht en ik wacht en ik wacht en ik wacht en ik wacht en ik wacht en ik wacht.

Vijfenveertigste scène

Laila: Ik heb een terugkerende droom. Elke nacht. Het is vijftien jaar later, de droom. Het is in de toekomst, duidelijk, en ik ben in London. Ik ben daar omdat ik les geef aan de universiteit en ik heb lunchpauze wanneer ik...

Laila: Dat méén je niet.

Nick: Dat méén je niet.

Pauze.

Nick: Wat doe jij-

Laila: Wat doe jij hier?

Nick: Ik kan mijn ogen niet geloven, het is verdomme ongeloofelijk. Wat dóe jij-

Laila: Ik woon hier.

Nick: Oh ja?

Laila: Ik geef hier les.

Nick: Echt?

Laila: Ja, aan de universiteit van London.

Nick: Hoe lang geef jij-

Laila: Nu zo'n vijf jaar.

Nick: Wat geef je?

Laila: Kunst.

Nick: Juist. Ja. Logisch. Daar was je altijd al goed in.

Laila: Ja.

Pauze.

Nick: Jezus christus.

Laila: Ja.

Pauze.

Laila: Werk je hier? Ik bedoel wat doe jij? Wat doe je nu?

Nick: Ik ben dierengedragswetenschapper.

Laila: Juist. Wow. Natuurlijk, ik weet nog dat je altijd gek op dieren was.

Nick: Ik ben gevestigd in New York.

Laila: Dat is geweldig. Ik ben gek op New York.

Nick: Ja, het is best bijzonder. Ik ben overal geweest maar die stad is met niets te vergelijken.

Pauze.

Laila: Ben je dat gaan doen?

Nick: Wat?

Laila: Toen je van school ging?

Nick: Oh, 'tuurlijk, ja.

Laila: Je bent gaan reizen?

Nick: Ja.

Laila: Waar ben je geweest?

Nick: Overal.

Laila: Overal?

Nick: Ja, overal.

Pauze.

Laila: Nick, ik-

Nick: Het maakt niet uit.

Laila: Maar ik-

Nick: Laila...

Laila: Maar-

Nick: Het is lang geleden.

Stilte.

Laila: Dus, ben je hier voor je werk?

Nick: Nee, nee, ik ben eigenlijk op huwelijksreis.

Laila: Wow. Gefeliciteerd. Wow.

Nick: We zijn een week in Londen en daarna gaan we naar een cottage in Wales.

Laila: Geweldig. Dat klinkt geweldig.

Nick: Ja, we hebben er zin in.

Laila: Het is prachtig, Wales. Maar ik hoop dat het niet regent, het regent altijd in Wales. Het is altijd...

Pauze.

Laila: Waar is je vrouw?

Nick: Oh, die zit in het hotel, ik ben alleen naar buiten gegaan omdat ze zin had in wat... *(hij zwaait met een reep chocolade)*

Laila: Ah, ja, als een meisje chocola wil, dan krijgt een meisje chocola.

Hij lacht.

Nick: Hoe dan ook, ik moet ervandoor. Ze wacht op me.

Laila: Juist, ja, 'tuurlijk.

Pauze.

Nick: Bizar je weer te zien, Laila.

Laila: Ja, jij ook.

Hij gaat.

Laila: *(roept hem)* Nick.

Hij draait zich om. Pauze.

Laila: Het is goed om te zien dat je zo gelukkig bent.

Hij glimlacht en zwaait.

Laila: En we lopen allebei weg. Niks aan de hand. We lopen weg. Niks aan de hand.

Einde

-
- ¹ De titel komt in het Engels het sterkst over. Mocht er een Nederlandse titel gewenst worden, dan stel ik *Getekend* voor.
- ² Amy Fishwick in de oorspronkelijke tekst.
- ³ Lisa Holbrook in de oorspronkelijke tekst.
- ⁴ Tja. Is die zo populair onder tieners? Misschien Justin Bieber van maken? Of is die voor jongere meisjes?
- ⁵ Stephanie Sanderson in de oorspronkelijke tekst.
- ⁶ Paula Warner in de oorspronkelijke tekst.
- ⁷ Verwijzing naar *Twilight*, populaire filmreeks.
- ⁸ Ashley Stobbard in de oorspronkelijke tekst.
- ⁹ Katy Howe in de oorspronkelijke tekst.
- ¹⁰ McClean in de oorspronkelijke tekst.
- ¹¹ Izzie Black in de oorspronkelijke tekst.
- ¹² Harry in de oorspronkelijke tekst.
- ¹³ Tom Styles in de oorspronkelijke tekst.
- ¹⁴ Abigail in de oorspronkelijke tekst.
- ¹⁵ In het origineel een Staffordshire bullterriër. Lid van dezelfde familie (al is een pitbull geen raszuivere kruising van diverse terriërs). Het gaat hier om een typische hond die geliefd is bij een bepaald milieu. In Nederlandse oren zal die associatie eerder werken bij een pitbull dan bij een Staffordshire. Vooral in contrast met het eng vinden van baby's kan dat grappig werken.
- ¹⁶ Eigenlijk Bozo the Bichon Frieze; de Bichon frisé. Maar een Maltezer is een in Nederland bekender ras. En daaraan heb ik de naam aangepast.
- ¹⁷ Jenkins in de oorspronkelijke tekst.
- ¹⁸ Harry Freemantle in de oorspronkelijke tekst.
- ¹⁹ Tanya Johnston in de oorspronkelijke tekst.
- ²⁰ Peter Herewith in de oorspronkelijke tekst.
- ²¹ In het Engels *shirt* dat voor blouse staat (van het schooluniform). Liefst zou ik dit met 'shirt' vertalen (voor hem dan, voor haar mag het blouse zijn). Het enige nadeel is dan dat wanneer hij zijn shirt uittrekt, je in de regie hem niet zijn shirt los kan laten knopen.
- ²² Sekssymbool voor tieners. Speelt in de *Twilight Saga* de razend populaire Edward.
http://nl.wikipedia.org/wiki/Robert_Pattinson
- ²³ Een musicalfilm. Misschien een populairdere referentie invoegen hier.
- ²⁴ In het Nederlands uitgebracht als 'Spaar de Spotvogel', maar die titel zegt niemand iets. Misschien is dit bekend genoeg, lezen ze het voor de lijst voor Engels. Als we de tekst verder vernederlandsen kan er een Nederlandse klassieker in de plaats. Karakter. De Stille Kracht. Iets dat op een NL leeslijst staat.
- ²⁵ Buitenaardse wezens of marsmannetjes, maar onvertaald laten lijkt me beter.
- ²⁶ Japans merk. Blijkbaar populair in de UK nu. <http://www.evisu.com/en/home/index.php>
- ²⁷ Locke in de oorspronkelijke tekst.